

Forslag, som han selv har stillet. Deri tror jeg ikke, at den ærede Minister har Ret. Det har ikke været Meningen fra Thingets Side ved dette Forslag at ville vedtage en almindelig Lærernes Lønning forbedrende Bestemmelse; det har kun været Meningen, og den ærede Minister udtalte det egentlig ogsaa selv, at ville give en Slags midlertidig Hjælp paa Grund af de særligt vanskelige Forhold, — den ærede Minister kaldte det et Gratiale. Det har været Meningen derved at hjælpe dem, der trænge haardest, og der, hvor det er paatrængende nødvendigt, men ikke at gaa videre. Ved at gaa videre, tror jeg, man vilde komme ind paa en Vej, som det ikke er Thingets Drøfte at komme ind paa, en Vej, der neppe vil virke til Gavn for en fremtidig Ordning af samtlige Skoleforhold. Det maa ogsaa bemærkes, at jo færre i Antal de Lærere ere, som skulle dele denne Sum, desto bedre bliver det for de Enkelte, der skulle dele det; altsaa ved at sætte Maximal-Grændsen op, kommer der flere til at dele den samme Sum. Dette vilde ikke blive tilfredsstillende for de lavere lønnede Lærere, men det vilde ganske vist for de højere lønnede, der herved vilde faae Part i Summen, være en Hjælp. For de lavere lønnede vil Vedtagelsen af Ministerens Forslag være et Tab, idet de derved faae en mindre Hjælp end ved vort Forslag. Jeg tror derfor at maatte fastholde vort Forslag og fraraade det ærede Thing at vedtage det af den ærede Minister stillede. — Maa jeg med det Samme lige over for det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (S. N. Hansen), der talte om Skolelærernes Stilling her i Kjøbenhavn efter vort Forslag, blot tillade mig at bekræfte, hvad det ærede Medlem har sagt, navnlig fordi jeg passer, at det maa staa fast, at det ikke er fra Udvalgets eller fra Thingets Side, at der er Vigtigt Ulyst eller Uvillie til overhoved at komme de kjøbenhavnske Lærere til Hjælp. Man har ment, at de Herrer kjøbenhavnske Rigsdagsmænd vare selv de bedste Dommere i denne Sag, og vi have ikke fra vor Side villet indtage nogen anden Stilling end den, man fra de Herrers Side har anset for rigtigt.

Jeg kommer derefter til at omtale de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige ærede Medlemmer i Anledning af vort Forslag om Stiftsmidlerne. Det ærede Medlem for Veile Amis 2den Valgtreds (Berg), der førte Sovebetslaget igaar mod dette Forslag, kom atter igaar til at støtte sig væsentlig til den Argumentation, som det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) brugte, og han betegnede denne Argumentation som særlig klar, særlig overbevisende og som et ret passende Grundlag til at bygge videre paa. Jeg kommer derfor til lidt nærmere at omtale det, som er kommet frem fra det ærede Medlem fra Kjøge. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Kjøge befinder sig i en ikke ganske ringe Vildfarelse, og denne Vildfarelse er uheldigvis Grundlaget for

hans Argumentation. Det ærede Medlem for Kjøge siger, at man vel tidligere har kunnet finde sig i, at disse Midler ikke kom op paa Finantsloven, nemlig saa længe de ikke vare under den almindelige finantsielle Administration. Saa længe de ikke vare under den almindelige Finantsforvaltning, saa længe var der ingen Grund til at stille en Fordring om at opstille dem paa Finantsloven, men efter at de ere komne ind under den almindelige Finantsforvaltning, siger det ærede Medlem, er det en anden Sag, men deri tager det ærede Medlem feil, tror jeg. De ere nemlig ikke komne ind under den almindelige Finantsforvaltning. Sagen er nemlig den, at disse Midler, disse fraklippede Midler, som administreres under Stiftsmidlerne, administreres der affkurat paa samme Maade og ere under ganske den samme Administration, som de andre tidligere under Stiftsøvrighederne administrerede Midler have været. Der er ikke foregaaet nogen Forandring i saa Henseende. Den eneste Forandring, der er foregaaet, er den, at der er klippet fra i langt betydeligere Omfang end før, og desuden vistnok ogsaa med den bestemte Hensigt at bruge disse Midler, at disponere over dem. Derimod er selve Midlernes Administration den samme, som den har været tidligere. Det ærede Medlem sammenblander Midlernes Administration og Dispositionsretten eller den Villie, der er til at disponere over disse Midler. Det ærede Medlem siger nemlig, at den Kapital, som er kommen ind ved Salget af Præstegaardsjorderne, bliver ikke flydende; thi Administrationen kan ikke disponere over den. Det er meget rigtigt, de blive nemlig affkurat lige saa lidt flydende, som disse nu ville blive. Disse Midler komme ind under Stiftsmidlerne og administreres paa samme Maade, men der kan ikke disponeres over dem, de kunne ikke lægges hen til andre Præstekald. Det er det, det gjælder om at staa fast. Det er det ærede Medlem berettiget til at arbejde imod, han har Ret i, at der bør frihed ind under den Forudsætning, at der fra Ministerens Side gjøres Fordring paa at udvøse nogen ny Dispositionsret over de saaledes under Stiftsmidlerne indtagne Midler. Det gjælder om at sørge for, at der ikke finder nogen Disposition Sted uden Rigsdagens Samtykke, men Administrationen forandres ikke, thi den er den samme som tidligere; de afklippede Midler administreres af Stiftsøvrighederne, og ere ikke under den almindelige Finantsforvaltning. Saasnart der bliver disponeret over dem, indtræder først det, som det ærede Medlem vil søge at forhindre, saa er det, vi maa til at tage fat og søge at hindre det, men det sker netop ved vort Forslag; vort Forslag opfylder netop det, som det ærede Medlem vil, det bevirker, at der ikke kan disponeres over disse Midler uden med Rigsdagens Samtykke. Hele Grundlaget for det ærede Medlems Argumentation, at der var en forandret Administra-